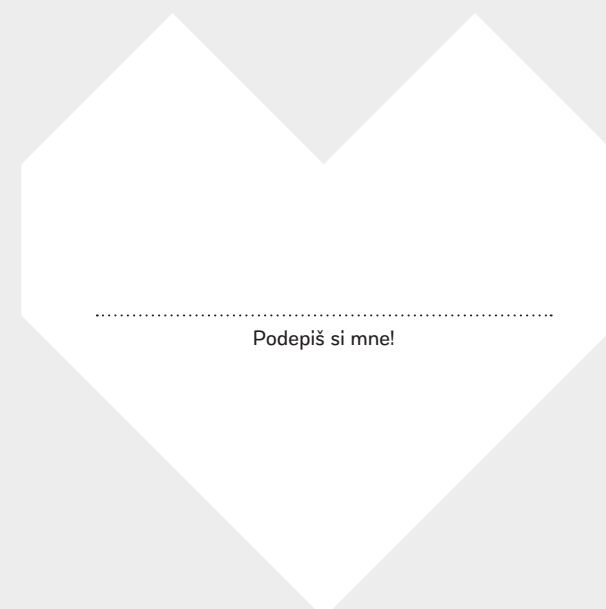

Cestou ze školy

Učím se o místě, kde žiju.
www.regionalniucebnice.ricany.cz

mu ze um

Cestou ze školy

Děti před 70 lety, i naši rodiče jako malí, běhaly celé odpoledne venku. Volných míst ve městě ubývá, staví se tu nové domy, školy a parkoviště. Některé louky nebo lom na Kavčí skále zmizely a známe je jen díky vzpomínkám pamětníků.

Ze školy **děti chodily pěšky**, měly dlouhou cestu, třeba kolem rybníka Marváňku domů do Světic.

„Já jsem šla ze školy, vykoupala jsem se a šla jsem domů. To byly samé louky. Já jsem pořád cestou trhala kytky – kopretiny anebo slzičky Panny Marie.“

(Karla *1939)

Jak chodíš ze školy ty? Jak dlouho ti to trvá?

Nejdřív práce, potom...

Doma měly děti různé povinnosti. Patřilo k nim sekání trávy pro králíky, nebo vyhánění koz nebo hus na pastvu. Péči o slepice a králíky si můžete vyzkoušet na Dvorku Muzea Říčany.

„To se musel zarazit kolík a tu kozu přivázat. My jako kluci malí jsme taky pásli na podzim, když bylo posekáno obilí, sbírali se klásky. Běhali jsme po poli bosí.“

(Jan *1927)

S čím pomáháš doma ty? Staráš se o nějaké domácí zvíře?

Stará Třešňovka u skautské klubovny je dnes oplocená, pasou se tam krávy a ovce z tehovské farmy.

Do sadu - na třešně nebo na ořechy

„Sady hlídali „drsní strejdové“ se sukovicí v ruce. Hlídač sadů měl na hrázi brouzdaliště přenosnou boudu s nosítky. Kluci, kteří večer zjistili, že už hlídač spí, mu potichu otočili boudu a zabušili na střechu s pokřikem: Na třešních, na třešních! Hlídač vyskočil rovnou do vody.“

(Dalibor 1924-2016)

Sady bylo potřeba hlídat také proto, že Říčany a okolí byly plné dětí, které venku běhaly a lezly po stromech.

Kam na ovoce a kdo se o stromy stará:

- Alej Říčaňáků a Sad Srnčí nad Srnčím rybníkem (Město Říčany)
- Ořechovka u Srnčího rybníka (Ekocentrum Říčany)
- Alej z Radošovic do Březí (Okrašlovací spolek)

mu ze um

Kolik času jsi venku ty ve všední den a o víkendu? Chodíš ven s kamarády, nebo sám? Věděl bys, kam jít na třešně nebo na ořechy? Komu ty stromy patří? Zkusil jsi udělat mošt z padaných jablek?

Na louku na kopretiny a za motýly

„To byla louka, kde my jako děti jsme se vyřádily, s kopretinami a tak dále. My jsme tam vařili a kluci hráli fotbal.“

(Hana *1945)

„Tady byl takovej cíp tý louky, tam jsem se naučil všechny motýly: všechny babočky, všechny okáče, všechny modráskové, ale to bylo! Ale těch byly tisíce!“

(Dalibor *1948)

Popisovaná místa byla přímo ve městě, u Komenského náměstí a u prodejny Albert a Penny.

Louky se musí dvakrát ročně sekat, aby byly plné květin a motýlů.

Kam dnes na rozkvetlou a bzučící louku a kdo se o ni stará:

- Louky u Třešňovky, U Dubu za Srnčím rybníkem (Tehovská farma)
- Park V. Havla, Kozinova (Město Říčany)
- Vojkovská louka (Ekocentrum Říčany)

K potoku na střevle a raky

„Za nás tam bylo mraky střevlí, prostě v tisících a tisících. Chodili jsme je chytat na ohnutej špendlík. Raci byli po celé Rokytce až k lomům a běžně jsme je chytali.“

(Ivan *1942)

Raky už v Rokytce ani v Říčanském potoce nechytíte, ale v tůních pořád můžete pozorovat spoustu pulců a někdy také čolky. Stovky čolků žily v tůňce na místě dnešního centra na Fialce.

Kam k vodě

- Rokytka za Starým koupadlem
- Meandry Rokytky u Nedvězí (přírodní rezervace Mýto)
- Rybníček u Srnčího paloučku za tratí

Za dobrodružstvím...

„Nad lomem byla skládka, kde prostě lidi vyhazovali harampádí. Taky to bylo plný nevybuchlé munice, bylo to po válce. Tenkrát jako koupit kolo bylo něco nemyslitelného, tak jsme našli zbytky kol a stavěli jsme si naše vlastní kola.“

(Jan *1942)

„Naše parta měla vykutanej bunkr do tý strážky v remízku u Medvědíh jezer. My jsme do praku dávali pouze hliněné kuličky. No jo, jenže pak ta druhá parta, to byli strašný syčáci, ty stříleli kuličkama z kuličkových ložísek! No, ty nás teda vypudili z toho bunkru a zlikvidovali naše zásoby a zbraně.“

(Jindřich*1942)

Chodíš sám do lesa, nebo do lomu, nebo raději s kamarády? V Říčanech se můžeš přidat ke skautům, do Ligy lesní moudrosti, nebo do přírodovědného kroužku v Muzeu Říčany.

Kam jít? Zeptejte se jiných dětí, nebo oslovte sousedy, kteří tu vyrostli. Inspiraci najdete taky na pocitové mapě na webu Muzea Říčany.